

13 sept 2015

Åkalla Herrens Namn

Jesus ger rikedomar åt den som åkallar Honom

Predikan i Pingstkyrkan Lindesberg

Var och en som åkallar Herrens namn skall bli frälst (Romarbrevet 10:13, Joel 2:32)

Bibeltext

Det är ingen skillnad mellan jude och grek. Alla har en och samme Herre, och han ger sina rikedomar åt alla som åkallar honom. Ty "var och en som åkallar Herrens namn skall bli frälst".

(Romarbrevet 10:12-13 SFB98)

Inledning

Ni som känner mig och har hört mig tidigare, vet att jag ofta talar om börens betydelse för oss. Hittills har jag kanske beskrivit bönen som viktig och betydelsefull på många sätt för en kristen och för en kristen församling, men idag har Herren lagt på mitt hjärta att ytterligare spetsa till det jag hittills sagt om börens betydelse. Och då vill jag hellre använda ord som "nödvändig", "avgörande" och "oumbärlig" och "omistlig" för att beskriva börens betydelse.

Jag är uppvuxen i Pingströrelsen, döptes som tolvåring och som fjortonåring gick jag på mitt första bönemöte i Filadelfiaförsamlingen i Nyköping. Det är tjugosex år sedan. Att jag överhuvudtaget hamnade på ett sådant möte berodde på att en av uppgifterna i den kristendomsskola vi då hade var att besöka ett visst antal möten av olika slag och sedan redovisa för pastorn vad som hade hänt och sagts på de nämnda mötena.

Det första som slog mig när jag kom till första bönemötet var två saker: *vad lite folk det är här och det här är obegripligt för mig, jag förstår inte hur man ska göra.* Men jag gjorde så gott jag kunde, böjde knä, blundade och försökte koncentrera mig. Men det var inte lätt. Kristendomsskolan tog slut, men min far var en flitig besökare av bönemötena och jag följde med honom en och annan gång. Någon gång under den här tiden föddes tanken hos mig att jag skulle leda i bön, dvs be högt så att de andra som var där hörde mig. Det var otäckt, men jag minns det nästa som igår: jag ligger där på knä och börjar plötsligt be högt med egna ord, och då kommer Guds kraft över mig för första gången i mitt liv -- det var som om himlen öppnades och något

kom ner och omslöt mig, och jag fick bara fram första meningen, sedan brast det. Det kan hända att det var då jag blev andedöpt, jag vet faktiskt inte.

Samma upplevelse av Guds kraft drabbade mig två gånger i Alingsås också, när vi flyttat dit ett par år senare, på en tältkampanj som församlingen hade. Två kvällar i rad efter väckelsemötena, i det lilla bönerummet när jag var ensam med Gud mitt i ibland några få andra som också sökte Gud, så öppnar sig himlen över mig och Guds kraft kommer över mig, och jag både grät och jublade inför Herren, och dessutom fick jag en underbar visshet om att Jesus Kristus är en verklighet, Bibeln är sann och frälsningen är äkta -- detta visste jag nog innan, men jag hade aldrig tidigare blivit så överbevisad om det.

Sedan dess har det, pris ske Gud, blivit många bönemöten i mitt liv. Och där har skett livsavgörande saker, på knä inför himmelens Gud, har jag fått höra Herren tala på olika sätt, fått instruktioner om hur jag skall handla, fått uppdraget att kämpa emot eller stoppa vissa saker som pågått i församlingen jag tillhört, fått nytt mod under prövningar, fått uppleva rikedomarna och kraften i namnet Jesus. Och jag tror att det är bönen som är anledningen till att jag är bevarad i tron idag. Och skall jag vara helt ärlig och öppen: de unga människor jag växte upp med som aldrig kom igenom och som idag inte är med på vägen, jag kan nästan rakt av säga att ingen av dem någonsin gick på något bönemöte i församlingen och de visade heller inget intresse för bönen i något annat sammanhang heller. De gick miste om de rikedomar som Herren ger var och en som åkallar honom, och till slut hade också många av dem förlorat den frälsning de en gång bekänt sig till, och den bekännelsen kanske enbart fanns där för att de var uppvuxna i kristna familjer och en sådan bekännelse håller aldrig. Tron måste bli ens egen, och så skedde inte för många av dem. Bödens makt hade kunnat förändra detta.

Bödens makt hade också kunnat förhindra att vår rörelse stelnade till på 80-talet och slutade växa och istället började minska. Bödens makt hade också kunnat bevara oss som församlingsrörelse från en massa osunda tendenser av både överandlighet och ljumhet som sköljt över oss de senaste årtiondena. Bödens makt hade också kunnat förhindra att så många av våra församlingsbarn och församlingsbarnbarn fallit ifrån. Filadelfiaförsamlingen i Nyköping var ganska stor på den tiden då vi bodde där, men ointresset för bön som främst visade sig genom att nästan ingen ville gå på bönemötena var en förebud om det som skulle komma sedan: stora svårigheter och brytningar, djup splittring, avfall, synd och annat av samma slag. Den spillra som idag finns kvar är allt annat än livskraftig, och samma scenario har drabbat hundratals församlingar i hela landet. Bödens makt hade kunnat förhindra att pingstväckelsen blev pingströrelsen och som sedan, tyvärr, blev "pingströran".

Jag tror fullt och fast att det enda som kan rädda vår församling och vår rörelse är ett utgjutande av bödens ande över församlingarna så att varje enskild krisen blir en bedjare och bönemötena blir de mest besökta mötena, och att vår längtan efter och behov av bön blir så djupt att vi formligen ber dag och natt¹, oavsett om vi är vakna eller sover. Varför då? Därför

---

¹ Jesus talar om den sortens böneliv i evangelierna: *Skulle då inte Gud skaffa rätt åt sina utvalda, som ropar till honom dag och natt, då han ju lyssnar tåligt till dem?* (Lukasevangeliet 18:7)

att Bibeln säger från pärm till pärm att Guds frälsning och alla Hans välsignelser är tillgängliga främst genom bönen: *Be så skall du få* (Luk 11:9) och *ni har inte därför att ni inte ber* (Jak 4:2). Och jag kunde räkna upp otaliga exempel från både Bibeln och historien där människor som förstått bönens betydelse har fått uppleva enorma väckelsetider där syndare blivit frälsta, sjuka helade och besatta befriade, men också lika många exempel på hur sådana väckelsetider upphört eller spårat ur därför att Guds folk slutat att be och åkalla.

Innan vi tittar på den text vi läst, vill jag knyta ihop min inledning med att återigen påpeka vad jag försökt framhålla ända sedan vi kom hit: *det personliga bönelivet med Gud hos varje kristen och de gemensamma bönemötena är helt avgörande för vår framtid som kristen församling*. Och jag vill spetsa till det ännu mer genom att citera vad pastor Jim Cymbala, New York, sa till sin församling i ett avgörande skede för många år sedan när de fortfarande var en liten bortglömd, missmodig och problemtyngd kyrka i hjärtat av Brooklyn: *"Om vi åkallar Herren, har han i sitt Ord lovat att svar oss, att föra de ofrälst till sig och att utgjuta sin Ande ibland oss. Om vi inte åkallar Herren har han inte lovat någonting -- ingenting alls. Så enkelt är det. Det spelar ingen roll vad jag predikar eller vad vi påstår oss tro på rent intellektuellt; framtiden är beroende av den tid vi tillbringar i bön."*²

Låt oss titta på bibeltexten vi läst, i omvänd ordning, nerifrån och upp.

Predikan

1. **Var och en som åkallar Herrens namn skall bli frälst.** Här sägs att den personliga frälsningen kommer ur det faktum att människan *åkallar Herrens namn*.
  - 1.1. Frälsningen är av hjärtats tro att Jesus uppstått och munnens bekännelse att Jesus är Herren, men denna tro och bekännelse *manifesterar sig* däri att människan *åkallar Herrens namn*. För bön och åkallan är en bekräftelse på att man verkligen tror och är i sig själv också en bekännelse till att Jesus Kristus är Herren.
  - 1.2. Grekiskans verbform antyder också följande viktiga poänger: 1) den bön och åkallan som leder till omedelbar frälsning sker vid ett specifikt tillfälle, 2) den som ber både utför handlingen och får mottaga konsekvenserna av den, och 3) att bönen är ett absolut villkor för frälsningen
  - 1.3. Vems namn är det vi skall åkalla? Svaret finns några versar ovan (Rom 16:9) när det står att vi skall bekänna att Jesus är Herren, och därför är det Jesu namn som skall åkallas i frälsningsögonblicket
2. **Han ger sina rikedomar åt var och en som åkallar honom.** Här sägs att bönen också är nyckeln som låser upp "Guds förrådshus" av rikedomar och gör dem tillgängliga för den som är frälst.
  - 2.1. Här antyder grekiskan att bönen är något kontinuerligt och pågående. Som vi såg i föregående punkt så sker frälsningsundret genom åkallan vid en speciell tidpunkt, men här ser vi att det är meningen att den som blivit frälst skall *fortsätta* att leva i en

---

² Ny kraft, ny glöd, sid 25.

kontinuerlig bön och åkallan, för det är den som gör resten av Guds rikedomar tillgängliga.

2.2. Guds respons på sådan kontinuerlig bön är att kontinuerligt ge av sina rikedomar till den som ber. Och här ser vi förklaringen till varför det kristna livet kan bli fattigt och meningslös, och varför kristna församlingar kan stelna och förlora välsignelsen: den kontinuerliga bönen har upphört!

2.3. Vi måste förstå en sak: Jesus Kristus har allt vad vi behöver *och* han vill ge oss allt vad vi behöver *och* han gör det som svar på vår *kontinuerliga* bön. Oavsett vad det gäller. Han har rikedomar att ge av som ingen av oss kan föreställa oss: hjälp i nödens stund, andliga välsignelser som förändrar våra liv, direkta ingripanden där han gör under, etc.

3. **Det är ingen skillnad mellan jude och grek, alla har samme Herre.** Här visar aposteln att när det gäller frälsningen och att få tillgång till Guds rikedomar, så är det lika för alla.

3.1. Oavsett etnisk bakgrund, som det handlar om här, eller tid eller kultur eller vad som helst, så är det ändå så att tillgången till frälsningen och Guds rikedomar är densamma för alla människor: alla har samma förutsättningar och samma begränsningar.

3.2. I vår tid så inbillar vi oss emellanåt att vi kan få väckelse och framgång för Guds rike utan att gå den väg som Bibeln visar oss: bönen väg. Istället förlitar vi oss på allt annat. Och så undrar vi varför det inte fungerar?

Avslutning

Vill du inte åkalla Herrens namn idag tillsammans med mig? Vill du inte åkalla Hans namn och få uppleva att du får det du behöver?

Att eventuellt samtala om vid hemgruppen

- Vad tror du är orsaken till att intresset för bön och bönemöten är så lågt i Sverige nu för tiden?
- Har du erfarenhet av några särskilda möten med Gud som skett när du varit ensam med honom i bön? Uppmuntra dina bröder och systrar genom att vittna om det!
- Vad tror du krävs för att den församling du tillhör skall återvinna det liv i bön som gör att Herrens rikedomar blir tillgängliga igen?